

115 um, að burtför fátæklinga úr sveitinni á 9. eða 10. dvalarári þeirra þar hefir margt verið skoðað
 29. okt. sem grunsöm og gjörð til þess, að fátæklingurinn ynni sjer eigi framfærslurjett í hreppnum, þá
 fæ jeg eigi sjeð, að um slíkt hafi verið að ræða, þá er Guðlaug Pálsdóttir vistaðist til Njarð-
 víkurhrepps, heldur virðist mjer ýmislegt benda til, að hreppsnefndin í Miðneshreppi hafi
 gjört sitt til, að forða Guðlaugu frá sveit í lengstu lög, svo sem henni var skylt, sbr. 9. gr. fátæk-
 rareglugjörðarinnar 8. jan. 1834. Að því leyti, er snertir nauðpurft Guðlaugar á árinu
 1898, þá hefir hreppsnefndin í Miðneshreppi vottað, að hún hafi verið orðin vistar- og vega-
 laus, og hefir sá maður, sem hún þá var hjá og lengst hefir dvalið hjá, Jón Þórarinnsson í
 Vallarhúsum, gefið eiðfesta skýrslu fyrir rjetti um það, að Guðlaug hafi þá verið orðin
 fullkominn ómagi vegna lasleika, svo hann treysti sjer ekki til að halda hana lengur, sem í
 sjálfu sjer eigi er óeðlilegt, þegar litið er til aldurs Guðlaugar, en þótt eigi sje rjett, að láta
 flytja þann mann á sveit sína, sem þegið hefir í svipinn og vegna tilfallandi kringumstæða
 einhvern lítilsháttar fátækrastryrk, sbr. landshöfðingjabrjef 9. júní 1891 (Stjórnartíðindi 1891,
 B., bls. 79—80), þá var hjer um örvasa gamalmenni að ræða, sem eigi gat haft ofan af fyr-
 ir sjer, og sem ef til vill hefði orðið alveg ómögulegt að flytja á hrepp sinn, ef flutningi
 hefði verið frestað, enda sýndi það sig, að hreppsnefndin í hinum forna Leiðvallarhreppi varð
 þegar sjálf að taka Guðlaugu til framfærslu af sveitarfje, þegar hún kom austur.

Jeg verð því að álíta, að sveitfestisdvöl Guðlaugar Pálsdóttur í hinum forna Rosm-
 hvalanesshreppi hafi slitnað við veru hennar í Njarðvíkurhreppi, og að hinn framfarni flutn-
 ingur á henni verði eptir atvikum að skoðast sem löglegur; er því hjer með úrskurðað, að
 optnefnd Guðlaug Pálsdóttir eigi framfærslurjett í hinum forna Leiðvallarhreppi, og ber þess-
 um hreppi að endurgjalda Miðneshreppi framlag hans með nefndum þurfaling, 9 kr. 75 a.

Jafnframt því þjenustusamlega að tjá yður þetta, yður til leiðbeiningar og frekari
 birtingar fyrir hreppsnefndinni í hinum forna Leiðvallarhreppi, sem hefir dregið það helzt til
 of lengi, að svara brjefi yðar um þetta mál, dagsettu 2. apríl f. á., skal jeg mælast til, að
 þjer vilduð annast um, að þessi upphæð verði borguð sem fyrst og afgreidd til sýslumannsins
 í Gullbringu- og Kjósarsýslu.

Reglugjörð

116
 12. okt.

um viðauka við reglugjörð um meðferð á póstsendingum til eða frá stjórnar-
 völdum og sveitarstjórnnum, dagsetta 17. maí 1902.

Auk stjórnarvalda þeirra, er talin eru í 1. gr. reglugjörðar um meðferð
 á póstsendingum til eða frá stjórnarvöldum og sveitarstjórnnum, dagsettri 17. maí
 1902, skal

verkfræðingur landsins

talinn meðal stjórnarvalda þeirra, er getur um í 11. gr. a, 1 og 12. gr., sbr. 14. 116
gr. í póstlögnum frá 13. septbr. 1901. 12. okt.

Reykjavík 12. oktbr. 1903.

Landshöfðinginn yfir Íslandi.

Magnús Stephensen.

Jón Magnússon

Auglýsing

117

1. okt.

um breyting á auglýsing 25. septbr. 1901, um yfirsetukvennaumdæmaskipun í
Suðuramtinu.

Gullbringu- og Kjósarsýsla.

1. Kjósarhreppur.
2. Kjalarneshreppur.
3. Mosfellshreppur.
4. Seltjarnarneshreppur.
5. Garðahreppur og Bessastaðahreppur.
6. Kálfatjarnarsókn.
7. Njarðvíkurhreppur, Keflavík og Leira.
8. Garðurinn og Miðneshreppur.
9. Hafnahreppur.
10. Grindavíkurhreppur.

Suðuramtíð, Reykjavík 1. oktbr. 1903.

J. Havsteen.

Auglýsing

118

1. okt.

um breyting á auglýsing 25. septbr. 1901, um yfirsetukvennaumdæmaskipun í
Vesturamtinu.

I. Dalasýsla.

1. Hörðudalshreppur.
2. Miðdalshreppur.
3. Haukadalshreppur.